

Dit is het verhaal:

Het was eigenlijk de bedoeling dat ze even alleen zouden zijn. Want soms heb je dat nodig, even alleen zijn. Even met elkaar, even niks aan je hoofd, even bijkomen. Daarom zijn ze in een bootje gestapt. Jezus en zijn vrienden. En nu varen ze naar de overkant van het meer. Want daar wonen heel weinig mensen. Dus daar hebben ze even rust. Maar ja, het loopt nu wel een beetje anders. Want ook op die rustige plek aan de overkant van het meer komen er alweer mensen. Met groepen tegelijk. Het is alweer gedaan met de rust. Kijk, er komen er steeds meer. Massa's mensen. Sommige vrienden van Jezus zuchten ervan en ze kijken niet erg blij. 'Pfff, wat een gedoe, 't is weer gedaan met de rust.' Maar Jezus kijkt anders naar die mensen. Hij ziet hoe zwaar ze het hebben. En hij heeft medelijden en loopt ze tegemoet. De hele verdere dag is hij weer bezig. Hij praat en luistert en helpt ze. En hij maakt zieken weer beter. Het wordt avond. Kijk, de zon staat al laag. En paar vrienden trekken Jezus aan zijn jas. Ze wijzen op de zon, die bijna onder gaat. 'Meester, kijk hoe laag de zon al staat. We moeten zo stoppen, want het wordt straks donker. En die mensen moeten nog een heel eind lopen voordat ze ergens eten kunnen krijgen. Want hier is niks.' 'Nee', zegt Jezus, 'ze hoeven niet meteen weg, er is meer dan genoeg. Zorgen jullie maar voor het eten.' En meteen gaat hij weer verder met waarmee hij bezig was. Even later zijn de vrienden weer bij hem terug. 'Het enige eten wat we hebben gevonden', zeggen ze, 'is wat brood en wat vis. Vijf broden, twee vissen. Daar hebben we niks aan voor zoveel mensen.' 'Laat iedereen gaan zitten in het gras', zegt Jezus, 'dan gaan we eten.' De mensen gaan zitten en kijken vol verwachting naar Jezus. En ook naar de broden en de vissen die daar in het mandje liggen. Aan wie zal hij die geven? Jezus kijkt omhoog en hij dankt God voor het eten dat ze hebben. En dan begint hij de broden en vissen in stukken te breken, zodat meer mensen wat kunnen krijgen. En dat in-stukken-breken gaat maar door en gaat maar door. Er komt geen einde aan. Ondertussen gaan de vrienden rond met stukken brood en stukken vis. Iedereen krijgt wat, niemand wordt overgeslagen.

En als mensen een stuk brood en een stuk vis ophebben, dan kunnen ze een nieuw stuk krijgen. Iedereen krijgt genoeg. Meer dan genoeg, want er is zelfs heel veel over. Ook nog wat voor straks, onderweg, of voor morgenochtend, als ze wakker worden. Na het eten roept Jezus zijn vrienden bij zich. 'Gaan jullie vast met de boot naar de overkant', zegt hij. 'Ik wil zo eerst de mensen naar huis sturen. Ik kom later achter jullie aan.'

Met dit wonder wil Jezus laten zien, dat als we met z'n allen delen, er meer dan genoeg is. Voor iedereen, niemand wordt overgeslagen. Iedereen hoort erbij. Jij ook! Fijn hé. De getallen zijn ook belangrijk: het gaat om vijf broden en twee vissen. Je zou kunnen zeggen: de vijf boeken van Thora als geestelijk brood en de boeken van de Profeten en Geschriften als twee geestelijke vissen. Het verhaal gaat dus ook over het verdelen van het geestelijk voedsel.